

Під містечком Берестечком
Глибокі могили.
Тут ляхи і козаченьки
Вічним сном спочили.

Понад ними підвелися
Буйні трави й квіти,
І малюють їх з природи
На пленері діти.

Мова польська й українська
В Пляшевій лунає,
І ні зла, ні ворожнечі
Поміж них немає.

А вночі встають над полем
В сивім безгомінні
Тіні лядські і козацькі —
Безіменні тіні.

Ходять, дивляться, не знають,
Плакати чи радіти,
І в мольберти заглядають,
Й моляться, щоб діти

Не зазнали зроду-віку
Того горя-лиха,
Що спізнали річка тиха
Й острів Журавлиха.